

Fragment uit Suus en de Chocoloco's

*Geschreven door Marjolein Vrijenhoek, mede bedacht door groep 4b van
Basisschool de Wilakkers (Eindhoven)*

Fragment uit Suus en de Chocoloco's

Geschreven door Marjolein Vrijenhoek, mede bedacht door groep 4b van Basisschool de Wilakkers (Eindhoven)

'Hallo!' Suus zwaait, maar de oogjes blijven haar strak aankijken. 'Ze lijken bang,' zegt ze tegen Sjors.

'Zijn ze ook.'

'Maar ik doe toch niets?'

'Wie zegt dat ze bang zijn voor jou?'

'O.' Suus laat haar blik nog eens langs alle oogjes gaan. 'Waarvoor zijn ze dan zo bang?'

'Theo z'n vingers zijn vannacht wit geworden. En Coco d'r hele hand.'

'Wat?'

'Theo en Coco worden wit!' Ongeduldig snuift Sjors.

'Wie zijn Theo en Coco? En waarom worden ze wit?'

'Mijn neefje en nichtje. En door jouw moeder.'

'Mijn moeder? Weet die ook dat jullie hier wonen?'

'Nee! Natuurlijk niet, paasei. Niemand weet dat en niemand mag dat weten. Alleen, door die stomme hond liep het gisteren he-le-maal fout. Jij zag me. En nu moeten we dus verhuizen. Maar dat gaat niet, want Theo en Coco worden wit. Dus die zijn nu niet sterk genoeg om te reizen. Dus kunnen we niet weg, want wij laten geen familie achter. Dus moeten we blijven. En dus loopt alles in de chocoladefondue. Want jij kunt natuurlijk je grote babbelfondue niet houden en voordat we het weten, staat hier dus de hele tuin vol met kinderen die ons willen zien. En met grote mensen. En met televisiecamera's. En museumdirecteuren. En dierentuinpauzen. Dus.'

Suus is even stil. 'Jeetje,' brengt ze uiteindelijk uit.

'Jeetje? Dat is alles?'

'Nee, natuurlijk niet. Maar... Jeetje. Ik weet niet waar ik moet beginnen.'

'Wij beginnen meestal bij het begin. Dat bevat ons prima.'

'Ja. Goeie. Het begin. Oké: waarom is dit alles de schuld van mijn moeder, die niet eens weet van jullie bestaan?'

'Omdat zij de boodschappen doet.'

'En wat heeft dat ermee te maken?'

'Alles.' Opnieuw die handjes in zijn zij.

'Sjors, kom op. Leg uit.'

'Ze koopt ineens geen chocola meer.'

'Klopt. Ze wil dat wij gezonder eten. Minder suiker en geen zoet meer op brood.'

'Geen chocopasta. Geen vlokken. Geen hagelslag. Geen chocoladeboter.'

'Precies.'

'Geen chocoladevla, geen chocolademousse, geen chocolade ijs met chocoladesaus.'

'Klopt. De toetjes zijn ook veranderd, we krijgen alleen nog yoghurt.'

'Geen chocoladekoekjes, geen chocoladecakejes, geen chocoladelolli's, geen chocoladerepen.'

'Klopt. We kopen alleen snoep op basis van natuurlijke ingrediënten,' doet Suus haar moeder na.

'Geen chocolademelk.'

'Nee.' Suus zucht. Ze is dol op chocolademelk.

‘Geen cho-’

‘Ik snap het. Mijn moeder koopt niets waar chocola in zit. Maar wat is nou het probleem?’

Sjors kijkt haar aan. Zijn ogen worden steeds groter, zijn mond zakt langzaam open. ‘Wat – is – het – probleem? Is dat jouw vraag? Wat het probleem is?’ Hij draait zich om, naar de tientallen oogjes die ook allemaal groot en wit zijn geworden. ‘Horen jullie dat? Ze vraagt wat het probleem is. Serieus. Dat verzin je toch niet?’ Tientallen hoofdjes schudden van links naar rechts.

‘Het probleem, koetjesreepje van me, IS DAT WIJ LEVEN VAN CHOCOLA!’

Suus schrikt van het volume dat uit het kleine mannetje komt.

‘Oké... Oké...’ zegt ze sussend. ‘Sorry, duidelijk. Wist ik niet. Jullie leven van chocola en mijn moeder koopt geen chocola meer en... Ja, dat is een probleem. Want zonder chocola...’ Ze kijkt Sjors afwachting aan.

‘Worden we gek. Knettergek. Immense idioten, volkomen crazy en krankjorum, laveloos lijf en loco.’

Loco, denkt Suus. Dat betekent gek, in het Spaans. ‘Ik snap het. Choco-loco.’

‘Je bent een genie.’ Sjors rolt met zijn ogen.

‘Dank je.’ Suus doet alsof ze het niet zag. ‘En behalve gek, worden jullie dus ook wit?’

‘Steeds witter, en steeds gekker,’ legt Sjors uit, iets geduldiger nu. ‘Eerst de vingers, dan de handen. Ondertussen de tenen en voeten. Dan de armen, de benen. Schouders, heupen, buik, borst, rug. En dan de nek, de hals en het gezicht. Als laatste de haren. En als de haren wit zijn, is het met ons gedaan.’

‘Gedaan?’

‘Dan sterven we.’

‘Jeetje.’

‘Ja. Jeetje ja.’

‘Dus we moeten op zoek naar chocola.’

‘Zoals ik al zei: je bent een genie.’

‘En ik zei al dank je. Laatste vraag: wie zegt dat ik mijn grote babbeldomd niet kan houden?’

Meer lezen? Suus en de Chocologo's is na 1 september verkrijgbaar via marjolein@vrijenhoekonline.nl en bij Boekhandel Van Grinsven aan de Korianderstraat in Eindhoven.